

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7041/2542

กรมสรรพากรโจทก์ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้ร้อง นางสาวจรรยาพร ปริสุทธิ์สุนทรผู้คัดค้าน นายเสียง สันตสว่าง จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 109, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 114

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำสั่งเพิกถอนการโอนตามมาตรา 114 (เดิม) แห่ง พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 ตราบใดที่ศาลยังไม่มีคำสั่ง กรณียังถือได้ว่าเป็นการโอนโดยชอบอยู่ ที่ดินพิพาทยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้าน และมีใช้เป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลายอันอาจเอามาชำระหนี้ตามมาตรา 109 (3) แห่ง พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 เมื่อศาลมีคำสั่งเพิกถอนการโอนแล้ว แต่ไม่สามารถโอนที่ดินกลับมาได้ต้องมีการใช้ราคา การกำหนดราคาที่ดินพิพาทต้องถือราคาที่ดินในวันที่ศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนการโอน อันเป็นวันที่ถือว่าที่ดินพิพาทเป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลายอันอาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้จำเลยล้มละลายเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2532 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาดเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2532 และพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2533 ผู้ร้องเป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำร้องขอให้คำสั่งเพิกถอนการโอนที่ดินโฉนดเลขที่ 13486 ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่าง จำเลยกับผู้คัดค้าน และให้กลับคืนสู่ฐานะเดิม หากไม่สามารถกลับคืนสู่ฐานะเดิมให้ผู้คัดค้านใช้ราคาแก่ผู้ร้องเป็นเงิน 242,500 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนการโอนเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ตามที่ผู้ร้องร้องขอและให้ผู้คัดค้านเสียค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ร้อง โดยกำหนดค่าทนายความ 2,000 บาท ผู้คัดค้านอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้คัดค้านฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งคัดค้านกันฟังได้เป็นยุติว่า โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายวันที่ 3 พฤศจิกายน 2532 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดวันที่ 7 ธันวาคม 2532 และพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายวันที่ 21 สิงหาคม 2533 เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2530 จำเลยจดทะเบียนโอนขายที่ดินโฉนดเลขที่ 13486 ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่ผู้คัดค้านเป็นเงิน 40,000 บาท ตามพฤติการณ์เชื่อได้ว่า ผู้คัดค้านทราบถึงภาระหนี้สินล้นพ้นตัวของจำเลยตั้งแต่ปี 2529 แล้ว หากใช้เพ็ญรู้เมื่อมีหนังสือกรมสรรพากรแจ้งสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทให้ระงับการเลิกหรือจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีของห้าง ฯ ในปี 2531 ดังที่ผู้คัดค้านฎีกาไม่ การที่ผู้คัดค้านรับโอนที่ดินจากจำเลย ถือได้ว่าเป็นการแสดงความไม่สุจริต เจตนาช่วยเหลือจำเลยยกย่ายทรัพย์สิน ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าเป็นการโอนโดยสุจริต กรณีที่ผู้คัดค้านฎีกาว่า ราคาที่ดินที่ผู้คัดค้านจะต้องชำระต้องคิดตามราคาซื้อขายในขณะที่ผู้คัดค้านซื้อจากจำเลย มิใช่คิดตามราคาในวันที่ศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนการโอน เห็นว่า ถ้าศาลยังมีคำสั่งเพิกถอนการโอนตามมาตรา 114 แห่ง พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 กรณียังถือได้ว่าเป็นการโอนโดยชอบอยู่ ที่ดินพิพาทยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านและมีใช้เป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลายอันอาจ

เอามาชำระหนี้ตามมาตรา 109 (3) แห่ง พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 แต่เมื่อศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้เพิกถอนการโอนตามมาตรา 114 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จึงจะมีสิทธิยึดที่ดินพิพาทเอามารวมไว้ในกองทรัพย์สินของจำเลยในคดีล้มละลาย เมื่อผู้คัดค้านไม่อาจคืนที่ดินพิพาท ถือได้ว่าการผิต้นนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว ดังนั้น การกำหนดราคาที่ดินพิพาทจึงต้องถือราคาที่ดินในวันที่ศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนการโอน อันเป็นวันที่ถือว่าที่ดินพิพาทเป็นทรัพย์ในคดีล้มละลายอันอาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ได้ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสุพรรณบุรีแจ้งราคาประเมินที่ดินพิพาทในขณะนั้นราคาไร่ละ 50,000 บาท ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้เพิกถอนการโอนดังกล่าววันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2541 ที่ดินพิพาทเนื้อที่ 4 ไร่ 3 งาน 40 ตารางวา ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาให้ผู้คัดค้านชำระราคาที่ดินพิพาทเป็นเงิน 242,500 บาท จึงชอบแล้ว ฎีกาของผู้คัดค้านฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

กิตติยาภรณ์ อาตมียะนันท์ · ทองเลื่อน พูลพิพัฒน์ · ศิริชัย สวัสดิ์มงคล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7041/2542>